

*Tar Károly versei**Mindennapi kenyérem*

anyanyelvem kenyérem
 magam dagasztom
 akad sütnivalóm bőven
 magam eszem magam
 kenyérem vizem házám
 többedik nyelvem is velem
 már nem nyelvelem házám
 házám a földet mely befogad
 máságomat idegen nyelvestől
 nevemet ékezetestől
 á-t látom s mondhatom a b-t is
 diúcat töröm és majszolom
 morzsálni fölösleges napjaim
 foszlósan mosolygó kenyéret
 sütöm és mormogom minden Igém
 között a keserűen szelídet
 dobd vissza kenyérrrel

Most múlok pontosan

vén parafrázis a *Csik Zenekar nótájára*, kortársaimnak

most múlok pontosan
 engedik hadd menjem
 életem halálom
 bizonyos egyetlen

itt állok egy helyben
 ennyi jutott nekem
 pislákol elperreg
 naponta kenyérem

*nézem hogy elalél
bennem az élet
szatyrában sok kacat
rám ragadt remények*

*magamat siratom
figyelj már kiskomán
a kozmosz tengerén
hánykódom rakomány*

*sántikálnék tovább veled a létben
álmaim felpiszkált apró motorján
merekve mezezem vért vibrál a gépben
múltam gát és sok cseles csalogány*

*mióta képzelem
magamat látom hol pokol
babusgatom voltam
jövöm így haldokol*

*„szilánkos mennyország
folyékony torz tükkör
szentjánosbogarak
fényével tündököl”*